

אורי אבנרי מדווח על מסע מארצותיו בן 9 ימים בארצות-הברית:

בין כהנא ואבו-נידאל

ה לא אורגן כך מראש, זה הסתדר כאילו מעצמו. עברתי חודש אחד את כל נתיבי השלום החמקמק — מישראל למצריים, ממצריים לירדן, מירדן דרך מצריים לישראל, ומישראל לארצות-הברית. ארבעה ימים בלבד אחרי שחזרתי מן הממלכה האשמיית, התבקשתי לבוא לסיום בארצות-הברית, נחברתו של הנא סיניורה, כך, במשך חודש אחד, ניתנה לי ההזדמנות המיוחדת-במינה לשוחח עם מעצבי המדיניות של ישראל, מצריים,

בזמן שנותר ערכתי, יחד עם סיניורה, את הפגישות הבאות:

- שיחות עם המישה חברי-הקונגרס, כל אחד בנפרד, יחד עם עוזריהם: הסנטור צ'ארלס מתיאס, יו"ר ועדת-החוץ של הסנאט, וחברי בית-הנבחרים סטיב סולארש, בן גילמן, לארי סמית, מאט מקהיו ונבחר שחור ששכחתי לרשום את שמו, אף שאמר דברים נכונים במיוחד.
- אסיפות-תידרוך עם קבוצות של מומחים ממדרגה ראשונה: הפורום הפתוח של

סיניורה הוא עורך אל-פג'ר, עיתון המשקף את עמדות ההנהגה המרכזית של אש"ף ופת"ח. סיניורה התמנה על-ידי יאסר ערפאת כנציג פלסטיני במישלחת הירדנית-הפלסטינית המשרתת למשאיומתן עם האמריקאים. הוא זכה גם בכיבוד המלך חוסיין ושימעון פרס.

(בשני מקרים העניקה הכרה זו יתרון לסיניורה על פניו. שני מוסדות הזמינו אותו, אך לא אותי — מתוך הנחה שהופעתו לא תרגיז את ממשלת-ישראל, אך שהופעתו שלי אכן תרגיז אותה.)

בכל 50 ההרצאות ששמעתי מפיו, בתדירות של שש ביום, חזר סיניורה ברבקות על כמה נושאים מרכזיים, והם:

- אש"ף הוא הנציג החוקי הבלעדי של העם הפלסטיני.
- העם הפלסטיני תובע לעצמו את הזכות להגדרה עצמית, אך מוכן להגביל אותה מראש בקונפדרציה של המדינה הפלסטינית וירדן.
- העם הפלסטיני מביא קורבן גדול נכד שהוא מוכן לוותר על 80% ממולדתו ההיסטורית, ולהסתפק במדינה קטנה ב-20% של פלסטין.

כדי להרגיע את החששות הביטחוניים של ישראל, מסכימים הפלסטינים מיניום שמדינתם תהיה מפורזת מבחינה צבאית. הם יעדיפו להקדיש את משאביהם המצומצמים לבניין ולקליפת הפליטים.

● הציונות היא תנועה רבי-גונית. יש ציונות כובשת ומתפשטת ויש ציונות של תנועת-השלום, המכירה בזכויות הפלסטינים.

- הפלסטינים אינם יכולים לקבל את ההחלטות 242 ו-338, המתעלמות מקיומם, מבלי לזכות בתמורה בהכרה אמריקאית (לפחות) בזכותם להגדרה עצמית. זהו צורך פוליטי, וגם עניין של כבוד עצמי.
- אש"ף מתנגד למאבק המזויין מחוץ לגבולות הארץ, ולטרור הפוגע בנשים וילדים בתוך הארץ. אין אש"ף יכול להתנגד למאבק המזויין הפוגע בחיילי הכיבוש ובמיתקניו. אולם בהיפתח המשאיומתן, יסכים אש"ף להפסיק גם מאבק זה.
- יש לחדש מייד את תהליך-השלום, שנפסק עם נאום המלך חוסיין.

סיניורה העלה רעיון חדש: לכנס מיידי את ועדת-השלום הבינלאומית בלי שום תנאים מוקדמים, במתכונת שעליה כמעט הוסכם ב-1977. ערב בואו של אנור אלסאדאת לישראל, בוועידה זו היו הערבים אמורים להופיע במישלחת ערבית משותפת אחת, ובה נציגים של אש"ף המקובלים על הצדדים (אז דובר על סרוסורים פלסטיניים ירועיים-שם החיים בארצות-הברית).

אני חזרתי, כמובן, על עמדותי, הידועות לקורא הישראלי (הופתעתי לאי-מעט מן המידה שבה הן ידועות גם למומחים האמריקאיים. ביקורי בירדן עורר סקרנות טיבעית, והכל רצו לדעת פרטים עליו).

הסכרתי את הצעדים החיוביים הרבים שנעשו בשנה האחרונה על-ידי שימעון פרס, יאסר ערפאת והמלך חוסיין כדי להגיע למשאיומתן, והצבעתי על המחלל היסטורי שבהחמצת הדרגות.

שנינו תבענו את חידוש היוזמה האמריקאית לאלתר — והצבענו על הסכנות הנוראות האורבות לכולנו — ישראלים, ערבים והעולם כולו — אם לא תהיה התקדמות. והפכות איסלאמיות קנאיות, מילחמה ישראלית-סורית, כיבוש עיראק בידי איראן והומיניזציה של הרמחב, התגברות הכהניזם בישראל — הצגנו את הקאטאלוג הקודר כולו.

מובן שהיו הבדלים בינינו (למשל לגבי המאבק המזויין), אך הם היו שוליים. כפי שקורה במסע כזה, הערעכב הטענות שלנו. לא פעם השמיע סיניורה בערב טענה שהשמעתי בבוקר, והשתמשיתי אני בבוקר שלמחרת ברברים ששמעתי מפיו בערב. נראינו כשני תאומי-סיאם.

אך היה הבדל אחד. עמדותי על כך: בשאחזור הביתה, עלולים יריבוים למתוח עליי ביקורת קטלנית. כאשר

נציגי רוב האירגונים היהודיים החשובים, החל בשדולה היהודית וכלה בהדסה; החוג יהודי המתקדם (ניו גואיש אגנדה) בווישינגטון; קרן ירושלים (הערבית); אירגון יוצאי רמאללה ואל-בירה (האירגון הערבי הגדול ביותר בצפון-אמריקה); הוועד היהודי האמריקאי בניו-יורק; הפורום של הכנסיות לענייני המיזרח התיכון; חוג של ישראלים בניו-יורק; ניו גואיש אגנדה כבוסטון.

● אסיפות פומביות: בווישינגטון, כבול-טימור, בניו-יורק ובבוסטון.

- אסיפות מיוחדות: ארוחת-ערב למען האתונה" בנוכחות כמה אמריקאים, יהודים, ערבים, ישראלים ופלסטינים, ביניהם עיתונאים ואיש השגרירות המצרית, בווישינגטון; דיון עם כ-200 אנשי פאקולטה ותלמידים בעלי ב"א בהרווארד.

● פגישות עם בליהתיקשורת: מסע-בתי-עיתונאים כללית מטעם כתבי-העת היוקרתי פורין פולסי בווישינגטון; ראיון עם השבועון היהודי גואיש ויק בווישינגטון; פגישה עם נציג המוסד להגנה על חופש-העיתונות; פגישה עם נציג של קבוצת עיתונים ערביים בווישינגטון; פגישה עם עורך השבועון ניישן בניו-יורק, פגישה עם צוות-העורכים של ניו-יורק טיימס; פגישה עם צוות העורכים של העיתון בוסטון גלוב; פגישה עם צוות העורכים של כריסצ'ן סייאנס מוניטור; ראיון עם רשת תחנות-טלוויזיה ערביות בארצות-הברית; ראיון עם כתבי העת הנוצרי החשוב כריסטיאניטי אנד קרייסיס (גצרות ומשבר); ראיון עם עורך השבועון היהודי כבוסטון גואיש אדוקאט; ראיון-רדיו בן שעתים, עם שאלות מהקהל, בתוכניתו של ג'ין ברנס כבוסטון; מסיבת-עיתונאים בבניין-המימשל כבוסטון; וכמובן שורה ארוכה של ראיונות קצרים יותר לעיתונאים, תחנות-רדיו וכתיבי-עת.

● פגישות עם אישים אחרים: המנהיג השחור ג'י ג'קסון, הפסיכולוג-הפוליטי היהודי הנודע הרב קלמן, כמה מאנשי-הרוח הפלסטיניים הגדולים בעולם — וליד ח'לידי (כבוסטון), הישאם שראבי (וושינגטון) ועפיף סאפיה (כבוסטון).

בסך-הכל — כ-50 הרצאות בתוספת שאלות וזיכוחים בתישעה ימים, שכולן היו מוקדשות לנושא אחד: השלום במרחב שלנו, מדוע הוא מתמזמה, מה קרה בישראל, בירדן ובאש"ף, מי אשם, מה אפשר לעשות.

על כל המסע הזה, שעליו דובר לאימעט בארצות-הברית, ושכנמה מאירועיו השתתפו גם עיתונאים ישראלים, לא רווח אף במילה אחת אף בכלי-תיקשורת אחד בארץ. במשך כל תישעת הימים האלה לא היה לי זמן להיכנס אף לחנות אחת (איהו ישראלי אתה? התלוצץ אחד ממארחי), לא אכלתי אלא ארוחה אחת במיסערה הגונה (בראשית כרא השטן את האמבורג) והלכתי רק פעם אחת ויחידה לתיאטרון (מסיבת יום-החולדת של פינטר). בכל ערב, בשעה 11, היה לי כאב-ראש — תופעה שלעולם איני לוקה בה בארץ.

זכור את אל-מצרי!

כ אשר נכנסנו לאסיפה פומבית בווישינגטון, נתקלנו בקבוצה של סטודנטים ערביים שחילקו כרוזים. חתם עליהם, המועדון הפלסטיני של אוניברסיטת מחוץ קולומביה". הוא גינה את סיניורה כ"מכשיר הכיבוש הציוני" וכמי שמתנגד ל"רוח האמנה לשיחרור מוחלט של פלסטין". הכרוז הסתיים במילים: "אנו רוצים להכיר לסיניורה ולאחרים, שהאנשים המעורבים במאבק לשיחרור לאומי יורעים לתקן את הנזק שנגרם למאבק על-ידי הבוגרים בקודש הקו הפטרויטי".

בעלי-פה הוסיפו המפגינים איום ברור יותר: "מה שקרה לטאפר אל-מצרי יקרה גם לך!". במשך תישעת ימי המראתון המשותף למרתי להעריך קודם כל את אומץ-ליבו של הנא סיניורה. הוא בא למסע זה כמה ימים אחרי הלוויית ידו, טאפר אל-מצרי, והוא לא סטה מן המסלול מימיה או שמאלה.

אבנרי עם אלן לייססון בספריית הקונגרס* אף מילה בעיתונות הישראלית

Middle East in Crisis -

IS THERE HOPE FOR ISRAELI-PALESTINIAN PEACE?

Hanna Siniora

Uri Avnery

Speakers:

ברזה להרצאה בבולטימור
האם יש תיקווה לשלום?

ירדן, אש"ף וארצות-הברית על הנושא האחד החשוב לקיומנו: השלום.

ספר-השיאים של גינס

על הביקור בארצות-הברית אני בא לטעון, בכל הצניעות, שהוא התקרב לאיזושהו שיא. איני יודע אם הוא זכאי לציון בספר-השיאים של גינס, אבל הוא בוודאי מועמד סביר.

נעדרתי מישראל בסך-הכל במשך 11 ימים ו-10 לילות. מן הזמן הזה יש לנכות את הטיסה לארצות-הברית וממנה (בכל פעם 14 שעות, עם חניית-ביניים), ואת הנסיעות מניו-יורק לווישינגטון (טיסה), מווישינגטון לבולטימור (רכבת), מבולטימור לניו-יורק (רכבת) ומניו-יורק לבוסטון (טיסה).